

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ- ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET
ELIAS NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 08-05-22 YEAR: 39 NUMBER: 1912

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ (Πράξ. 6, 1-7) 8 Μαΐου 2022

Τό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα αδελφοί μου, κάνει αναφορά στον γογγυσμό των γυναικῶν τῶν ἑλληνιστῶν, διότι ἐθεωροῦσαν ὅτι οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ τίς παραμελοῦσαν στά συσσίτια. Ἐκεῖ πού ἔπρεπε νά εὐχαριστοῦν μέ ὅλη τους τήν καρδιά τούς Ἀποστόλους πού τίς περιμάζεψαν καί τούς πρόσφεραν τά ἀναγκαῖα στά πρός τό ζεῖν, αὐτές ἐπαραπονιοῦνταν. Αὐτά τά παράπονα ἦταν ἡ αἰτία νά διορισθοῦν οἱ ἑπτά διάκονοι. Ἐθεωρήσαμε σήμερα ὅτι θά ἦταν καλό νά ρίξουμε μιά προσεκτική ματιά στίς γυναῖκες πού ἀψήφησαν τά πάντα, μέ μοναδικό σκοπό νά ἐκφράσουν τήν ἀγάπη τους πρός τόν Μεγάλο Νεκρό πού ἐκείτετο στον τάφο καί νά παραδειγματισθοῦμε ὅλοι μας. Τό νεκρό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἦταν μέσα στό μνήμα. Ἐκεῖ τό εἶχαν τοποθετήσει οἱ δύο κρυφοί ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου, Ἰωσήφ καί Νικόδημος. Μία πάρα πολύ βαρειά πλάκα ἔκλεινε τό στόμιο τοῦ τάφου. Παράλληλα, ἕνα ἀσύκωτο βάρος κατάθλιψης, φόβου καί τρόμου εἶχε κυριεύσει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Αὐτό πού ἀκολούθησε τό «**Τετέλεστε**» τοῦ Χριστοῦ πάνω στον σταυρό, ὅπως ὁ σεισμός, τό ξαφνικό σκοτεινιασμα, τό σχίσιμο τοῦ παραπετάσματος τοῦ Ναοῦ, τό ἄνοιγμα τῶν μνημάτων, προβλημάτισαν αὐτούς πού παρασύρθηκαν ἀπό τούς μεγαλύτερους καί πλέον εἰδεχθεῖς ἐγκληματίες πού γέννησε ἡ ἀνθρωπότητα. Αὐτό συμβαίνει, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ νόμου καί τῆς ἐξουσίας παρανομοῦν καί ὑποστηρίζουν τό ἐγκλημα καί καταδικάζουν τήν σωφροσύνη. Διά τοῦτο καί ἔγινε αἰσθητή αὐτή ἡ ἀδικία, ἀφήνοντας τούς Ἱεροσολυμίτες μέ ἀνακατεμένα συναισθήματα. Ἡ Κυριακή τῶν Μυροφόρων μᾶς θυμίζει τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό νεκρό. Παράλληλα δέ, τήν συναίσθηση τῶν ἀνθρώπων, πού πίστευσαν σ'Αυτόν, ὅτι εἶχαν χρέος ἀπέναντί Του, νά κάνουν ὅτι ἐπέβαλε ἡ ἀγάπη τους καί ἡ θρησκεία τους. Ἰδιαίτερα τό αἰσθάνονταν αὐτό οἱ ἅγιες Μυροφόρες γυναῖκες, οἱ ὁποῖες μόλις τελείωσε ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου, τῆς ἑορτῆς, ξεκίνησαν νά πᾶνε στό μνήμα τοῦ Χριστοῦ γιά τά «καθήκοντα». Ἄς δοῦμε τί μᾶς λέγει τό Εὐαγγέλιο. Ξεκίνησαν μέ βαρειά καρδιά. Πάντοτε δέν βαραίνει ἡ καρδιά μας, ὅταν φέρνομε στή μνήμη μας θάνατο καί μνημόσυνα; Γιατί ὁ θάνατος γιά τόν ἄνθρωπο πού δέν πιστεύει εἶναι σκοτάδι. Καί φέρνει συναισθήματα βαρειά. Ὅταν ξεκίνησαν, λέει τό Εὐαγγέλιο, εἶχε πιά ἀνατείλει ὁ ἥλιος. Γιατί μέ σκοτάδι στήν καρδιά καί σκοτάδι στή φύση, δέν τολμοῦσαν οἱ ἀπλές αὐτές γυναῖκες νά ξεκινήσουν, νά πάρουν τόν δρόμο γιά τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά εἶχε εὐτυχῶς ἀνατείλει ὁ ἥλιος. Καί γιά μᾶς, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἔχει ἀνατείλει. Στά τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας μας λέμε, ὅτι ἀνέτειλε ἀπό τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁ Χριστός ἀναστήθηκε. Γιατί ἡ μεγαλύτερη ἀνατολή εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς λέει ὅτι τό σκοτάδι τοῦ Ἄδου καί τοῦ θανάτου

διαλύθηκε. Καί από δῶ καί πέρα ἔχομε τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ὅσο μᾶς τσακίζει ἡ μαυρίλα τοῦ θανάτου, τόσο μᾶς ἐνθαρρύνει καί μᾶς παρηγορεῖ ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρκεῖ βέβαια νά τήν πιστεύουμε. Γι' αὐτό καί ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα καθήκοντα καί χρέη ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι νά φροντίζουμε νά βλέπουμε, νά μαθαίνουμε, νά πιστεύουμε, νά ἀγαπᾶμε τήν ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Πῆγαν λοιπόν οἱ Μυροφόρες στόν τάφο καί ἐνῶ σκέπτονταν πῶς θά κυλίσουν τόν λίθο, τόν βρῆκαν ἀποκεκλισμένο. Μπῆκαν μέσα καί εἶδαν στό μέρος πού ἦταν τό σῶμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά στέκει ἕνας ἄγγελος. **«Νεανίσκος ἐνδεδυμένος στολήν λευκήν»**. Βλέποντας τόν ἄγγελο οἱ ἅγιες Μυροφόρες κατάλαβαν ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει μία παρέμβαση. Παρέμβαση ὄχι ἀνθρώπου ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ, εἶναι τό ζητούμενο στήν προσευχή μας. Ὅλοι ἦλθαμε ἐδῶ γιά μία παρέμβαση τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας, στά προβλήματα μας, στό θάνατό μας, στήν ψυχή μας, στήν αἰώνια ζωή. Δέν ὑπάρχει γλυκύτερη ἐλπίδα γιά τόν ἄνθρωπο καί γλυκύτερη συναίσθηση, ἀπό τό νά αισθάνεται ὅτι ὑπάρχει ἐνδεχόμενο παρέμβασης τοῦ Χριστοῦ γιά χάρις του. Ὁ ἄγγελος ὄχι μόνο φανερώθηκε στίς Μυροφόρες, ἀλλά καί τίς μίλησε καί τίς εἶπε: *«Μή φοβεῖσθε. Ζητᾶτε, ψάχνετε νά βρεῖτε τόν Χριστό. Δέν εἶναι πιά νεκρός. Ἀναστήθηκε. Κοιτάχτε πού τόν εἶχανε βάλει. Δέν εἶναι πιά ἐδῶ. Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει νόημα νά τό ἀκούσετε μόνο. Γιατί ὁ Χριστός δέν ἦλθε στόν κόσμο γιά τόν ἑαυτό του καί εἶχε μία περιπέτεια, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε, γιά νά ξαναγυρίσει στόν τόπο ἀπό τόν ὁποῖο ξεκίνησε καί νά γλυτώσει ἀπό αὐτές τίς ἐξυπνάδες τῶν ἀνθρώπων»*. Ἦλθε γιά μᾶς ὁ Χριστός, σταυρώθηκε γιά μᾶς, πέθανε γιά μᾶς, τάφηκε γιά μᾶς καί ἀναστήθηκε γιά μᾶς. Καί βρίσκεται τώρα καθισμένος στό θρόνο τοῦ Πατέρα του στά δεξιά τοῦ Πατέρα του γιά μᾶς. Αὐτός εἶναι πού ἔδωσε μέ τόν ἄγγελο τήν ἐντολή: -Πηγαίνετε νά πεῖτε στούς μαθητές του καί νά τῶχετε ὅλοι ὑπ' ὄψη σας. Προάγει ὑμᾶς εἰς τήν Γαλιλαίαν. Σᾶς παραγγέλλει: *«Πηγαίνετε στόν τόπο σας καί περιμένετε με, ἐκεῖ πού βρίσκεστε. Στό σπίτι σας, στή δουλειά σας, στό χωράφι σας. Ὅπου καί ἂν εὐρίσκεστε νά μέ περιμένετε, νά μέ περιμένετε»*. Ὁ μέγας ἀγῶνας, δέν εἶναι ὅταν βρισκόμαστε στήν Ἐκκλησία. Ἀγῶνας εἶναι, ὅταν εἴμαστε στό σπίτι μας, νά ξεκινήσωμε νά ἔλθωμε στήν Ἐκκλησία. Ἀλλά ὅταν ἔλθωμε στήν Ἐκκλησία ζοῦμε στή γαλήνη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καί στήν εὐλογία του. Παίρνουμε ὅπλα καί δύναμη γιά τήν υπόλοιπη ζωή μας. Ἐρχόμαστε γιά νά γεμίσωμε τίς μπαταρίες τῆς ψυχῆς μας, ὅπως λέμε στή σύγχρονη ἐποχή. Σήμερα, γιορτάζουν οἱ ἥρωες καί οἱ ἡρωίδες. Σήμερα γιορτάζουν οἱ ἄφοβοι καί οἱ ἀτρόμητοι. Σήμερα γιορτάζουν, ὅλοι αὐτοί πού ἔχουν θέσει τόν Θεό πάνω καί πέρα ἀπό ὅποια-δήποτε κοσμική μέριμνα καί εἶναι ἔτοιμοι νά θυσιαστοῦν γιά τήν ἀγάπη τους πρός

Αὐτόν. Γιορτάζουν σήμερα οἱ γυναῖκες πού δέν ἔχουν ὦρα γιά καθρέπτη καί σωματικό καλλωπισμό. Εἶναι αὐτές πού ἐνδιαφέρονται μᾶλλον, γιά τό πῶς θά ἀρέσουν στόν Χριστό. Γιά τό πῶς θά στολίσουν τίς ψυχές τους καί θά τίς κρατοῦν μακριά ἀπό τά ἐφήμερα καί φθαρτά, παρά γιά τό πῶς θά φαίνωνται στους ἄλλους ἀνθρώπους. Ἡ ὑπερβολή ἐξωτερικοῦ στολισμοῦ, δείχνει τήν ματαιοδοξία τοῦ ἀνθρώπου καί προδίδει τόν ἠθικό ξεπεσμό τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἀνάγκη στίς μέρες μας πού ζοῦμε αὐτόν τόν ἠθικό ξεπεσμό ὄχι μόνο τῆς γυναῖκας ἀλλά ὀλόκληρου τοῦ ἀνθρώπινου γένους, νά ρίξουμε μιά προσεκτική ματιά στίς μυροφόρες τῆς σημερινῆς Κυριακῆς καί νά προσπαθήσουμε νά μοιάσουμε πρός αὐτές.

SUNDAY OF THE MYRRH-BEARING WOMEN (Acts 6:1-7) 8 May 2022

Today's apostolic reading, my brothers and sisters, refers to the complaint of the Hellenist women who thought that the Apostles of Christ were neglecting them in the common sharing of goods. Although they should have been thanking wholeheartedly the Apostles who had sheltered them and provided them with the necessities of life, they were complaining. These complaints resulted in the appointment of the seven deacons. We thought today that it would also be good to take a close look at the Gospel reading about the women who disregarded everything else for the sole purpose of expressing their love for the Great Dead One who lay in the tomb, thereby setting an example for all of us. The dead body of Jesus had been placed in the tomb by two secret followers of the Lord, Joseph and Nicodemus. A very heavy slab of stone closed the mouth of the tomb. At the same time, an unbearable weight of depression, fear and terror had taken hold of the hearts of the people. What followed Christ's "**It is Finished**" on the cross - the earthquake, the sudden darkness, the rending of the Temple curtain, the opening of the graves - troubled those who were aghast at the greatest and most heinous crime that mankind has ever committed. This is what happens when men of law and authority break the law and support crime and condemn righteousness. That is why this injustice was felt, leaving the Jerusalemites with confused feelings. The Sunday of the Myrrh-bearers reminds us of our Lord Jesus Christ, dead; and also, of the awareness of the people who believed in Him, that they had a duty towards Him to do what their love and religion dictated. This awareness was especially felt by the holy women who, as soon as the feast of the Sabbath was over, set off for the Tomb of Christ to fulfil their "duties". Let us see what the Gospel tells us. They set off with a heavy heart. Isn't our heart always heavy when we think of death and memorials? For the man who does not believe, death is darkness and brings heavy feelings. When they set off, the Gospel says, the sun had already risen.

These simple women did not dare to set out to take the road to Christ's tomb with darkness in their hearts and darkness in nature also. But happily, the sun had risen. And for us, the sun of righteousness has risen. In the hymns of our Church, we say that the sun rose from the tomb of Christ when Christ rose from the dead. For the greatest sunrise is the resurrection of Christ, telling us that the darkness of Hades and of death has dissolved. From now on, we have the hope of resurrection to eternal life. Just as the gloom of death weakens us, so does the resurrection of our Lord Jesus Christ comfort and encourage us. Of course we must have faith. Therefore, one of the greatest obligations is to ensure we see, learn, believe and love the resurrection of Christ. So the Myrrh-bearers went to the grave, and as they were wondering how they would roll away the stone, they found it already rolled aside. They entered the tomb and saw, in the place where the body of our Lord Jesus Christ had lain, an angel, **“a young man clothed in a long white robe”** (Mark 16:5). Seeing the angel, the holy Myrrh-bearers understood that there had been an intervention - not of man but of God. The intervention of God is what we seek in our prayers. We all came here for an intervention of Christ in our lives, in our problems, our death, our souls, our eternal life. There is no sweeter hope for man, and no sweeter feeling, than the possibility of Christ's intervention on man's behalf. The angel not only appeared to the women but also spoke to them, telling them: “Do not be afraid. He is no longer dead. He is risen. He's not here anymore. Look where they put him.” But just hearing that doesn't make sense. Because Christ did not come into the world for himself to have an adventure, be crucified and resurrected, so that he could return to the place whence he started and escape from the wiles of men. *Christ came for us, was crucified for us, died for us, was buried for us, and rose for us. And now He is seated on His Father's throne at the right hand of His Father for us. He is the one who gave the commandment through the angel to bring us to Galilee. He commands you: “Go to your place and wait for me where you are. In your home, in your work, in your field. Wherever you are, wait for me, wait for me.”* The great struggle is not when we are in the Church. The struggle is when we're at home, to start coming to church. But when we come to the Church, we live in the peace of the Lord's house and His blessing. We get weapons and strength for the rest of our lives. We come to recharge the batteries of our souls, as we say in modern parlance. Today, we celebrate heroes and heroines, the strong and the fearless. Today we celebrate all those who have put God above and beyond any worldly concern and who are ready to sacrifice themselves for the love of Him. Women who have no time for mirror and body adornments are celebrating today.

They are more interested in pleasing Christ than how they will appear to other people; how they will adorn their souls and keep them away from the ephemeral and perishable. Excess of external adornment shows the vainglory of man and his moral decadence. It is necessary in our times of moral decline, not only of women but of the whole human race, to take a careful look at the Myrrh-bearers of today's reading and try to be like them.

Δωρεές - Donations

Οίκ. Δημητρίου Κοσμᾶ	\$600
Δημήτριος καί Ἀναστασία Πάππα	\$300
Ἀναστασία Γώγου	\$300
Αἰκατερίνα Δαντάλη	\$300
Χρῆστος καί Γεωργία Κορώνη	\$300
Elias Farah	\$150
Ποθητός Σφυριός	\$ 50
Κυριακή Χατζηγεωργίου	\$ 20

Εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Φιλοπτώχου μας, οἱ ὅποιοι γνωρίζοντας τίς πολλαπλές ἀνάγκες, τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας, συχνά σπεύδουν καί βοηθοῦν παντιοτρόπως. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος τούς εὐλογεῖ καί πολλαπλασιάζει τά ἀγαθά τους πάντοτε.

We thank the devout donors to the Church and to our Philoptohos. Knowing the multiple needs of our Community-Parish, they often hurry to help in every way. We pray that the Risen Lord may bless them and multiply their goods always.

Μελέτη Ἁγίας Γραφῆς

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι τώρα πού ἔφυγαν οἱ πολλαπλές ἐκκλησιαστικές ἐκδηλώσεις τῆς Μεγαλοβδομάδος καί τοῦ Πάσχα, θά συνεχίσουμε τήν λειτουργία τῶν Κύκλων Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς. Τά θέματα αὐτά εἶναι πολύ ἐνδιαφέροντα καί ἀπαντοῦν σέ πολλές ἐρωτήσεις τῶν συμμετεχόντων σ'αὐτές. Εὐχόμεθα ὅπως ἀνταποκριθῆτε θετικά στό κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας καί λαμβάνεται μέρος σ'αὐτές τίς ὑπέροχες πνευματικές συγκεντρώσεις. Ἡ Μελέτη Ἁγίας Γραφῆς διαρκεῖ μόνο μία ὥρα, ἀπό τίς 7-8 τό βράδυ.

Bible Study

We remind you that now that the multiple church events of Holy Week and Easter are over, we shall continue the operation of the Bible Study Circles. The topics are very interesting and answer many questions of the participants. We hope that you will respond positively to the call of the Church and take part in these wonderful spiritual gatherings. The Bible Study group subjects are from 7pm to 8pm every Wednesday night.

Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Ἐπισκόπου Κύπρου τοῦ Θαυματουργοῦ

Κάνουμε γνωστό ὅτι τό ἐρχόμενο Σάββατο 14 Μαΐου, ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Ἐπισκόπου Κύπρου, θά τελέσωμε εἰς τόν Ἱερό Ναό μας, Ὁρθρο καί Θεία

Λειτουργία από τις 8.00 έως τις 9.30 τό πρωϊ. Είναι μιά θαυμάσια πνευματική εύκαιρία για όλους, ιδιαίτέρως δέ για τούς Κυπρίους αδελφούς μας, νά συμπανηγυρίσωμε τόν Άγιο Θεράποντα καί νά τόν παρακαλέσωμε νά μεσιτεύει πρός τόν Κύριο καί νά θεραπεύει τούς έσθενεΐς μας.

Feast of Saint Therapon Bishop of Cyprus the Wonderworker

We announce that this coming **Saturday May 14th** Feast day of Saint Therapon Bishop of Cyprus, we shall celebrate Matins and Divine Liturgy in our Holy Church, 8am - 9.30am. This is a wonderful spiritual opportunity for everyone, especially for our Cypriot brothers and sisters, to join in celebrating St. Therapon and to ask him to intercede to the Lord for healing of our brothers and sisters who are in pain.

Βαπτίσεις

Τό Σάββατο 30 Άπριλίου, ό κ. Θεόδωρος καί ή κ. Άλάνα Σασοπούλου, έβάπτισαν εις τόν Ίερό Ναό μας τήν χαριτωμένη θυγατέρα τους. Ό ανάδοχος κ. Άπόστολος Βάνης, τής χάρισε τό όνομα Κλαυδία.

Τήν Κυριακή 1^η Μαΐου, ό κ. Δημήτριος καί ή κ. Έλένη Μαγκαφάκη, έβάπτισαν εις τόν Ίερό Ναό μας τήν χαριτωμένη θυγατέρα τους, ή ανάδοχος Άναστασία Μαρίνη, τής χάρισε τό όνομα Ζωή.

Τό απόγευμα τής ίδιας Κυριακής, ό κ. Μιχαήλ καί ή κ. Χριστίνα Αντωνίου, έβάπτισαν εις τόν Ίερό Ναό μας τό χαριτωμένο αγοράκι τους. Η ανάδοχος, Νικολέττα Τσακίρη τοϋ χάρισε τό όνομα Θεόδωρος. Εϋχόμεθα όπως ό Τριαδικός Θεός, στοϋ Όποίου τό Πανάγιο όνομα έγιναν οι βαπτίσεις, βοηθεΐ καί προστατεύει τά νεοφώτιστα. Παράλληλα δέ νά φωτίζει γονεΐς καί αναδόχους μέ θεϊο φωτισμό, για νά συμβουλεύουν καί νά διαπαιδαγωγοϋν τά νεοφώτιστα, σύμφωνα μέ τις έντολές τοϋ Κυρίου μας.

Baptisms

On Saturday April 30th, the lovely daughter of Mr. Theodoros and Mrs. Alana Sassopoulos was baptized in our Holy Church. The godfather Mr. Apostolos Banis gave her the name Claudia.

On Sunday May 1st, the lovely daughter of Mr. Demetrios and Mrs. Eleni Magafakis was baptized in our Holy Church. The godmother Anastasia Marinis gave her the name Zoe.

In the afternoon of the same Sunday, Mr. Michael and Mrs. Christie Antoniou baptized their cute little boy in our Holy Church. The sponsor, Nicole Chakiris, gave him the name Theodoros. We hope that the Triune God, in Whose holy name the baptisms were made, helps and protects the newborns. At the same time, he enlightens parents and sponsors with divine illumination, so that they may advise and educate the new converts, according to the commandments of our Lord.

«Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμός...»

Στίς πρῶτες καί τρισευλογημένες μέρες τῆς θεμελιώσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, παρατηροῦμε τήν ἀγάπη, τήν χαρά, καθώς καί τόν ἔνθουσιασμό πού συνεῖχε τούς Ἀποστόλους στήν διάδοση τῆς Πίστεως. Παράλληλα τά πλήθη τῶν πιστευόντων προσήρχονταν καί ἀσπάζονταν τό κήρυγμά τους καί προστήθεντο μέ ταπείνωση, ἀγνότητα καί εἰλικρίνεια στίς συνάξεις τους. Ὅλους τούς θέρμαινε ἡ καλωσύνη καί τούς ἔνωνε ἡ χριστιανική ὁμόνοια καί ὁμοφροσύνη. Παρά ταῦτα, ὑπῆρχαν καί μερικές παραφωνίες. Μερικοί ἐξ αὐτῶν ἄρχισαν νά παραπονιοῦνται, ὅτι δέν τούς μεταχειρίζονταν ὅπως μερικούς ἄλλους καί νά δημιουργοῦν στενοχώρια στούς Ἀποστόλους. Μέ ἄλλα λόγια, εἶχαν τήν ἀσθένεια τῆς γκρίνιας καί τῆς ἀχαριστίας. Εἶναι σοβαρές αὐτές οἱ ἀρρώστιες καί διά τοῦτο θεωροῦμε ἀναγκαῖο νά κάνουμε μερικές ἐπισημάνσεις. Ἡ πιό τραγική μορφή τοῦ γογγισμοῦ εἶναι ἡ ἀχαριστία πρός τόν Θεό. Φανερώνει ὀλιγοπιστία καί ἀσέβεια πρός τόν Θεό. Ὁ γογγυσμός τυφλώνει τόν ἄνθρωπο καί οἱ πάσχοντες ἀπό αὐτήν τήν ἀρρώστια ὀφείλουν νά μετανοιώσουν τό γρηγορότερο, πρῖν νά εἶναι πολύ ἀργά. Διότι ὁ Θεός μᾶς θέλει χαρούμενους καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: **«Πάντοτε χαίρετε...ἐν παντί εὐχαριστεῖτε» (Α΄Θεσ.ε΄16,18)** Τό νά εὐχαριστεῖ κανείς πάντοτε εἶναι σημάδι φιλοσοφημένης ψυχῆς. Πρέπει νά λέμε: **«Ἄς εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομα Κυρίου εἰς τούς αἰῶνας».**

“When the number of Christians was multiplying, some grumbled”

In the early and triumphant days of the foundation of the Church of Christ, we observe the love, joy, and enthusiasm that accompanied the Apostles in the spreading of the Faith. The crowds of believers embraced their preaching and offered themselves with humility, purity and sincerity in their meetings. They were all warmed by kindness and united in Christian harmony and accord. In spite of this, there were some disagreements. Some began to complain that they were not being treated like others and this caused the apostles distress. In other words, they had the ailments of grumbling and ingratitude. These are serious diseases, and for this reason we think it necessary to make a few remarks. The most tragic form of complaining is ingratitude to God. It shows paucity of faith and disrespect for God. Grumbling blinds people. Those suffering from this disease should repent as soon as possible before it is too late. For God wants us to be happy and the Apostle Paul says: **“Rejoice always...in everything give thanks”** (1 Thess. 5:16,18). To give thanks always is the sign of a philosophical soul. We should say: **«Blessed be the name of the Lord forever.”**

